

Ο σταυρός του Κυρίου στήριγμα και καύχημά μας.

Πρωτοπρεσβύτερος Κωνσταντίνος Παπαγιάννης (†).

«Εμοί δε μη γένοιτο καυχάσθαι ει μη εν τω σταυρώ του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού».

Πολλά είναι τα πράγματα, για τα οποία καυχώνται οι άνθρωποι. Ο πλούτος, η δύναμη, η δόξα, τα σωματικά και διανοητικά προτερήματα, η μόρφωση, οι διάφορες γνώσεις, τα ταξίδια αποτελούν συχνότατα αντικείμενα καυχήσεως. Είχε και ο Παύλος πολλές τέτοιες αφορμές καυχήσεως: ευγενή καταγωγή, σπάνιες διανοητικές ικανότητες, μόρφωση αξιόλογη, ρωμαϊκή υπηκοότητα, ακριβή τήρηση του μωσαϊκού νόμου. Και καυχώταν γι' αυτά πριν γίνει Χριστιανός, και τα θεωρούσε «κέρδη». Αφότου όμως έγινε σ' αυτόν η ριζική εκείνη μεταβολή, τα θεωρεί πλέον «ζημίαν» και «σκύβαλα» (Φιλιπ. 3:7), και για ένα μόνο πράγμα καυχάται, για τον σταυρό του Κυρίου. Ο σταυρός λοιπόν του Κυρίου ήταν το καύχημα του Παύλου· ο σταυρός πρέπει να είναι και του καθενός Χριστιανού το καύχημα.

Γιατί ο Παύλος καυχώταν για τον σταυρό του Κυρίου; Το εξηγεί ο ίδιος: «δί' ου εμοί κόσμος εσταύρωται καγώ τω κόσμω». Δια του σταυρού έγινε αυτό το μεγάλο και παράδοξο θαύμα: σταυρώθηκε ο κόσμος, πέθανε

και είναι νεκρός πλέον για τον Παύλο· δεν τον συγκινούν εκείνα που προηγουμένως τον συγκινούσαν και για τα οποία καυχώταν. Αλλά και ο Παύλος είναι πλέον νεκρός για τον κόσμο: ο κόσμος της αρνήσεως, ο κόσμος ο αντίχριστος, δεν μπορεί πλέον να υπολογίζει στις υπηρεσίες του Παύλου· ο Παύλος ζει πλέον σε άλλον κόσμο, σε νέα ζωή και με άλλον τρόπο διαθέτει τα προσόντα και τις δυνάμεις του. Πώς και τότε επετεύχθη αυτό; Όταν ο Παύλος πίστεψε στη δύναμη της σταυρικής θυσίας του Κυρίου και βαπτίσθηκε και οικειοποιήθηκε την δύναμη αυτή. Διότι μόνο η σταυρική θυσία του Κυρίου παρέχει στον άνθρωπο τη δύναμη να νικήσει τα ισχυρότατα θέλγητρα του κόσμου, να τα θεωρεί πλέον ως νεκρά και ανύπαρκτα γι' αυτόν, και τον εαυτό του νεκρό γι' αυτά.

Αλλά γι' αυτό ακριβώς ο σταυρός του Κυρίου πρέπει να είναι και του καθενός Χριστιανού το καύχημα. Ποιο είναι το ιδανικό και ο σκοπός του Χριστιανού; Να νικήσει τον κόσμο χάριν του Χριστού· να νεκρωθεί για τον κόσμο και να ζει για τον Χριστό. Αυτό ποθεί ο αληθινός, ο γνήσιος Χριστιανός, και γι' αυτό αγωνίζεται. Αλλά στον ευγενή αυτόν αγώνα παρεμβάλλει ανυπέρβλητα εμπόδια ο εχθρός της σωτηρίας μας, ο διάβολος· οι κακές εσωτερικές μας κλίσεις· ο κόσμος, ο οποίος «όλος εν τω πονηρώ κείται» (Α' Ιω. 5:19). Πώς θα υπερνικήσουμε τα εμπόδια αυτά, για να φθάσουμε στο νικηφόρο τέρμα; Με την δύναμη του σταυρού. Διότι γι' αυτό ακριβώς έγινε άνθρωπος και σταυρώθηκε ο Κύριος, «ίνα λύση τα έργα του διαβόλου» (Α' Ιω. 3:8), για να εξοφλήσει το βαρύτατο χρέος των αμαρτιών μας και για να δώσει σε όλους μας την δυνατότητα να νικήσουμε. «Θαρσεείτε, εγώ νενίκηκα τον κόσμον» (Ιω. 16:33), τόνισε ο Κύριος προς τους μαθητές. Δια του σταυρού λοιπόν κι εμείς θα νικήσουμε, και αυτός θα είναι το όπλο και το στήριγμά μας, αλλά και το καύχημά μας. Κανείς άλλος παράγων δεν μπορεί να μας δώσει τη νίκη αυτή· και γι' αυτό για τίποτε άλλο δεν επιτρέπεται να καυχώμαστε «ει μη εν τω σταυρώ του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού».

Αλλά άραγε εμείς οι Χριστιανοί του εικοστού αιώνα έχουμε καύχημά μας τον σταυρό του Χριστού; Καυχώμαστε διότι είμαστε Χριστιανοί; Διότι σαρκώθηκε και σταυρώθηκε για μας ο Υιός του Θεού; Διότι μας φώτισε και μας έκανε την χάρη να πιστεύουμε στην σταυρική θυσία του και δια της θείας Ευχαριστίας να μετέχουμε στα σωτήρια αποτελέσματά της; Μας συγκινούν άραγε και μας ενθουσιάζουν τα γεγονότα αυτά, ώστε να καυχώ-

μαστε γι' αυτά; Ίσως όχι όσο πρέπει. Πολλές φορές διστάζουμε και ντρέπομαστε να ομολογήσουμε την πίστη μας. Ο κόσμος μας ελκύει περισσότερο από τον Χριστό και καυχώμαστε για τα κοσμικά πράγματα μάλλον παρά για τον σταυρό του Χριστού. Γι' αυτό είναι ανάγκη να τονώσουμε την πίστη μας· να θερμάνουμε την αγάπη μας· να ζητήσουμε τον φωτισμό και την χάρη του Θεού, για να εκτιμήσουμε τη μεγάλη θυσία του Υιού του. Τότε θα μπορούμε μαζί με τον Παύλο να διακηρύττουμε κι εμείς: «Εμοί δε μη γένοιτο καυχάσθαι ει μη εν τω σταυρώ του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού».

Από το βιβλίο: Πρωτοπρεσβ. Κωνσταντίνου Παπαγιάννη (†), ΟΜΙΛΙΕΣ ΣΤΑ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΚΥΡΙΑΚΩΝ. Εκδόσεις «Το Περιβόλι της Παναγίας», Θεσσαλονίκη 2024, σελ. 225.

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>